

31999L0032

11.5.1999

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 121/13

DIRECTIVA 1999/32/CE A CONSILIULUI
din 26 aprilie 1999
privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi și de modificare a Directivei
93/12/CEE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 130s alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 189c din tratat ⁽³⁾,

un efect important și asupra sănătății omului, în special pentru populația care suferă de boli ale aparatului respirator;

- (1) întrucât obiectivele și principiile politicii de mediu comunitare stabilite în cadrul programelor de acțiune pentru mediu și în special în al cincilea program de acțiune pentru mediu ⁽⁴⁾ pe baza principiilor enunțate în articolul 130r din tratat, urmăresc în special asigurarea unei protecții eficiente a populației împotriva riscurilor pe care le prezintă emisiile de dioxid de sulf și protejarea mediului prin împiedicarea depunerilor de sulf în exces față de cantitățile și nivelurile critice;
- (2) întrucât articolul 129 din tratat prevede că normele privind protecția sănătății sunt parte integrantă a celorlalte politici comunitare; întrucât articolul 3 litera (o) din tratat prevede, de asemenea, că activitățile Comunității trebuie să includă o contribuție la atingerea unui nivel înalt de protecție a sănătății;
- (3) întrucât emisiile de dioxid de sulf contribuie semnificativ la problema acidificării din Comunitate; întrucât dioxidul de sulf are de asemenea un efect direct asupra sănătății omului și asupra mediului;
- (4) întrucât acidificarea și dioxidul de sulf din atmosferă sunt dăunătoare ecosistemelor sensibile, reduc biodiversitatea și valoarea de agrement, afectând culturile și creșterea pădurilor; întrucât ploaia acidă din mediul urban poate determina daune importante clădirilor și patrimoniului arhitectural; întrucât poluarea cu dioxid de sulf poate avea

(5) întrucât acidificarea este un fenomen transfrontalier care necesită soluții atât la nivel comunitar, cât și la nivel național sau local;

(6) întrucât emisiile de dioxid de sulf contribuie la formarea de noxe în atmosferă;

(7) întrucât Comunitatea și toate statele membre sunt părți contractante ale Convenției UN-ECE privind poluarea transfrontalieră a aerului pe suprafețe mari; întrucât al doilea protocol UN-ECE privind poluarea transfrontalieră cu dioxid de sulf prevede că părțile contractante trebuie să reducă emisiile de sulf cu 30 % sau mai mult, conform precizărilor din primul protocol și întrucât al doilea protocol UN-ECE se bazează pe premisa că nivelurile și cantitățile critice sunt în continuare depășite în anumite zone sensibile; întrucât, dacă se dorește respectarea obiectivelor din al cincilea program de acțiune pentru mediu, sunt necesare măsuri suplimentare pentru reducerea emisiilor de dioxid de sulf; întrucât părțile contractante trebuie să reducă semnificativ emisiile de dioxid de sulf;

(8) întrucât sulful, care este prezent în mod natural în cantități mici în petrol și în cărbune, a fost recunoscut în urmă cu câteva decenii ca fiind sursa principală a emisiilor de dioxid de sulf, care reprezintă una dintre cauzele principale ale „ploii acide” și una dintre cauzele majore ale poluării aerului care afectează majoritatea zonelor urbane și industriale;

(9) întrucât Comisia a publicat recent un comunicat privind o strategie cu costuri mici pentru combaterea acidificării în Comunitate; întrucât controlul emisiilor de dioxid de sulf provenind din arderea anumitor combustibili lichizi a fost identificat ca fiind o componentă integrantă a acestei strategii cu costuri mici; întrucât Comunitatea recunoaște necesitatea luării de măsuri privind toți combustibilii;

⁽¹⁾ JO C 190, 21.6.1997, p. 9 și

JO C 259, 18.8.1998, p. 5.

⁽²⁾ JO C 355, 21.11.1997, p. 1.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 13 mai 1998 (JO C 167, 1.6.1998, p. 111), Poziția comună a Consiliului din 6 octombrie 1998 (JO C 364, 25.11.1998, p. 20) și Decizia Parlamentului European din 9 februarie 1999 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁴⁾ JO C 138, 17.5.1993, p. 5.

(10) întrucât studiile efectuate au arătat că avantajele obținute din reducerea emisiilor de dioxid de sulf prin reducerea conținutului de sulf din combustibili sunt deseori mai mari decât costurile industriale estimate în cadrul prezentei directive și întrucât tehnologia necesară pentru reducerea nivelului de sulf din combustibilii lichizi există și este bine stabilită;

- (11) întrucât, în conformitate cu principiul subsidiarității și cu principiul proporționalității menționate la articolul 3b din tratat, obiectivul reducerii emisiilor de dioxid de sulf provenind din arderea anumitor tipuri de combustibili lichizi nu poate fi atins în mod eficient de către statele membre acționând individual; întrucât acțiunile neconcertate nu oferă garanția atingerii obiectivului dorit, sunt contraproductive și pot determina o destabilizare importantă a pieței pentru combustibili respectivi; întrucât, având în vedere necesitatea de reducere a emisiilor de dioxid de sulf în interiorul Comunității, măsurile luate la nivel comunitar sunt mult mai eficiente, întrucât prezenta directivă se limitează la cerințele minime necesare pentru atingerea obiectivului dorit;
- (12) întrucât Directiva 93/12/CEE a Consiliului din 23 martie 1993 privind conținutul de sulf din anumiți combustibili lichizi ⁽¹⁾ solicită Comisiei să înainteze Consiliului o propunere de reducere a limitelor pentru conținutul de sulf din benzină și de stabilire a unor limite noi pentru kerosen; întrucât se recomandă stabilirea valorilor limită pentru conținutul de sulf din alți combustibili lichizi, în special păcura grea, păcura de rezervor, benzina folosită în marină și benzina, pe baza studiilor de rentabilitate;
- (13) întrucât, în conformitate cu articolul 130t din Tratat, prezenta directivă nu trebuie să împiedice statele membre să mențină sau să introducă măsuri de protecție mai stricte; întrucât asemenea măsuri respective trebuie să fie compatibile cu Tratatul și Comisia trebuie să fie notificată în această privință;
- (14) întrucât un stat membru, înainte de a introduce măsuri de protecție mai stricte, trebuie să notifice măsurile propuse Comisiei în conformitate cu Directiva 83/189/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 stabilind procedura de informare în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice ⁽²⁾;
- (15) întrucât, în ceea ce privește valoarea limită a conținutului de sulf din păcură, se recomandă prevederea de derogări în statele membre și în regiunile în care condițiile de mediu permit acest lucru;
- (16) întrucât, în ceea ce privește valoarea limită a conținutului de sulf din păcură, se recomandă de asemenea prevederea de derogări privind folosirea acesteia în instalații de ardere care respectă valorile limită de emisie prevăzute la Directiva 88/609/CEE a Consiliului din 24 noiembrie 1988 ⁽³⁾ privind limitarea emisiilor în aer de anumiți poluanți proveniți de la instalațiile de ardere mari; întrucât, în vederea următoarei revizuiți a Directivei 88/609/CEE, poate fi necesară reexaminarea și, dacă este cazul, revizuirea anumitor dispoziții ale prezentei directive;
- (17) întrucât pentru rafinăriile de petrol excluse din domeniul de aplicare a articolului 3 alineatul (3) punctul (i) litera (c) din prezenta directivă, media emisiilor de dioxid de sulf nu trebuie să depășească valorile limită stabilite în Directiva 88/609/CEE sau în orice viitoare versiune revizuită a acesteia; întrucât la aplicarea prezentei directive statele membre trebuie să țină cont de faptul că înlocuirea cu combustibili alții decât cei menționați la articolul 2 nu trebuie să producă o creștere a emisiilor de poluanți acidifianți;
- (18) întrucât în temeiul Directivei 93/12/CEE s-a stabilit deja o valoare limită de 0,2 % a conținutului de sulf din benzină; întrucât valoarea limită respectivă trebuie înlocuită cu 0,1 % până la 1 ianuarie 2008;
- (19) întrucât, în conformitate cu Actul de aderare din 1994, Austria și Finlanda beneficiază de o derogare pe o perioadă de patru ani de la data aderării în ceea ce privește dispozițiile din Directiva 93/12/CEE cu privire la conținutul de sulf din benzină;
- (20) întrucât valorile limită de 0,2 % (începând cu anul 2000) și de 0,1 % (începând cu anul 2008) privind conținutul de sulf din benzina folosită de marină pentru navele maritime pot prezenta probleme tehnice și economice pentru Grecia, pe întreg teritoriul acesteia, pentru Spania, în Insulele Canare, pentru Franța, în Departamentele Franceze de peste mare, și pentru Portugalia, în Arhipelagurile Madeira și Azore; întrucât o derogare acordată Greciei, Insulelor Canare, Departamentelor Franceze de peste mare și Arhipelagurilor Madeira și Azore nu trebuie să aibă un efect negativ asupra pieței benzinei folosită în marină în măsura în care benzina exportată din Grecia, Insulele Canare, Departamentele Franceze de peste mare și Arhipelagurile Madeira și Azore în alte state membre trebuie să respecte criteriile în vigoare în statele membre importatoare; întrucât Grecia, Insulele Canare, Departamentele Franceze de peste mare și Arhipelagurile Madeira și Azore trebuie să primească o derogare de la valorile limită ale sulfului în funcție de greutate pentru benzina folosită în marină;

⁽¹⁾ JO L 74, 27.3.1993, p. 81.

⁽²⁾ JO L 109, 26.4.1983, p. 8. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 96/139/CE a Comisiei (JO L 32, 10.2.1996, p. 31).

⁽³⁾ JO L 336, 7.12.1988, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 94/66/CE (JO L 337, 24.12.1994, p. 83).

(21) întrucât emisiile de sulf provenite din transporturile maritime datorate arderii păcurii de rezervor cu conținut ridicat de sulf contribuie la poluarea cu dioxid de sulf și la problemele de acidificare; întrucât Comunitatea preconizează o protecție mai eficientă a zonelor sensibile la emisiile de SO_x și o reducere a valorii limită normale pentru păcura de rezervor (de la valoarea actuală de 4,5 %) în cadrul negocierilor în curs și negocierilor viitoare privind Convenția MARPOL din cadrul Organizației Maritime Internaționale (OMI); întrucât trebuie să continue inițiativa Comunității de declarare a Mării Nordului/Canalului Mânecii drept zone speciale de reducere a emisiilor de SO_x;

(22) întrucât este necesară o cercetare mai profundă a efectelor acidificării asupra ecosistemelor și asupra organismului uman; întrucât Comunitatea sprijină această cercetare prin al cincilea program-cadru de cercetare ⁽¹⁾;

(23) întrucât, în cazul unei întreruperi în aprovizionarea cu țiței, produse din petrol sau alte hidrocarburi, Comisia poate autoriza aplicarea unei valori limită mai mare pe teritoriul unui stat membru;

(24) întrucât statele membre trebuie să stabilească mecanismele adecvate pentru monitorizarea respectării prevederilor prezentei directive; întrucât trebuie să se înainteze Comisiei rapoarte privind conținutul de sulf din combustibilii lichizi;

(25) întrucât, din motive de claritate, este necesară modificarea Directivei 93/12/CEE,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiective și domeniu de aplicare

(1) Obiectivul prezentei directive este de a reduce emisiile de dioxid de sulf rezultate din arderea anumitor tipuri de combustibili lichizi și prin urmare reducerea efectelor nefaste ale acestor emisii asupra omului și mediului.

(2) Reducerile emisiilor de dioxid de sulf rezultat din arderea anumitor combustibili lichizi derivați din petrol se realizează prin impunerea unor valori limită pentru conținutul de sulf din combustibilii respectivi, ca o condiție pentru utilizarea acestora pe teritoriul statelor membre.

Valorile limită fixate pentru conținutul de sulf din anumiți combustibili lichizi derivați din petrol prevăzute în prezenta directivă nu se aplică pentru:

- (a) — combustibili lichizi derivați din petrol folosiți de către nave maritime, cu excepția combustibililor care se încadrează în definiția de la articolul 2 alineatul (3),
 - benzină folosită de către nave care traversează frontiera dintre o țară terță și un stat membru;
- (b) combustibili destinați prelucrării înainte de arderea finală;
- (c) combustibili destinați prelucrării în rafinării de petrol.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. *păcură* înseamnă:

- toți combustibilii lichizi derivați din petrol care se încadrează în codurile CN 2710 00 71-2710 00 78 sau
- toți combustibilii lichizi derivați din petrol, alții decât benzina definită la punctele 2 și 3, care, din cauza limitelor de distilare, se încadrează în categoria păcurii destinate utilizării drept combustibil și din care mai puțin de 65 % în volum (pierderile sunt incluse) distilează la 250 °C prin metoda ASTM D86. Dacă distilarea nu poate fi determinată prin metoda ASTM D86, produsul derivat din petrol intră în categoria păcurii;

2. *benzină* înseamnă:

- toți combustibilii lichizi derivați din petrol care se încadrează în codul CN 2710 00 67 până la 2710 00 68 sau
- toți combustibilii lichizi derivați din petrol care, din cauza limitelor de distilare, se încadrează în categoria distilatelor medii destinate utilizării drept combustibili și din care cel puțin 85 % în volum (pierderile sunt incluse) distilează la 350 °C prin metoda ASTM D86.

Este exclusă din prezenta definiție motorina definită la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea petrolului și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE ⁽²⁾ a Consiliului. Combustibilii utilizați pentru utilajele autopropulsate nerutiere și pentru tractoarele agricole sunt de asemenea excluși din prezenta definiție;

3. *benzină folosită în marină* înseamnă combustibilii destinați utilizării de către marină, care sunt în conformitate cu definiția de la punctul 2 sau care au o viscozitate sau o densitate care se încadrează în intervalele de viscozitate sau densitate definite pentru distilatele utilizate în marină în tabelul I din ISO 8217 (1996);

⁽¹⁾ JO L 26, 1.2.1999, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 28.12.1998, p. 58.

4. *metoda ASTM* înseamnă metodele prevăzute de către Societatea Americană pentru Testare și Materiale în ediția din 1976 privind definițiile și specificațiile pentru produsele derivate din petrol și pentru lubrifianți;
5. *instalație de ardere* înseamnă orice instalație tehnică în care se oxidează combustibilii pentru a se utiliza căldura generată;
6. *cantitate critică* înseamnă o cantitate estimată a expunerii la unul sau mai mulți agenți poluanți sub care nu se produce nici un efect nefast asupra elementelor sensibile ale mediului, conform cunoștințelor actuale.

Articolul 3

Conținutul maxim de sulf din păcură

(1) Statele membre trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că începând cu data de 1 ianuarie 2003, pe teritoriul lor, nu se folosește păcură în cazul în care conținutul de sulf al acesteia depășește 1,00 % în masă.

(2) Sub rezerva respectării standardelor calității aerului pentru dioxidul de sulf prevăzute la Directiva 80/779/CEE ⁽¹⁾ sau în legislația comunitară care abrogă și înlocuiește standardele respective și alte dispoziții comunitare relevante și a menținerii emisiilor la un nivel care să nu contribuie la depășirea cantităților critice în statele membre, un stat membru poate autoriza folosirea de păcură cu un conținut de sulf între 1,00 și 3,00 % în masă, pe întreg teritoriul statului membru sau pe o parte a teritoriului respectiv. Această autorizare se aplică numai dacă emisiile dintr-un stat membru nu contribuie la depășirea cantităților critice în care alt stat membru.

(3) (i) Sub rezerva monitorizării corespunzătoare a emisiilor de către autoritățile competente, alineatele (1) și (2) nu se aplică pentru păcura utilizată:

(a) în instalații de ardere care se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei 88/609/CEE, considerate instalații noi în conformitate cu definiția de la articolul 2 alineatul (9) din directiva respectivă și care respectă valoarea limită pentru emisiile de dioxid de sulf stabilite pentru astfel de instalații la articolul 4 din anexa IV la directiva respectivă;

(b) în alte instalații de ardere care nu se încadrează în domeniul de aplicare de la litera (a), unde emisiile de dioxid de sulf din instalație sunt mai mici sau egale cu 1 700 mg/Nm³, la un conținut de oxigen din gazele de evacuare de 3 % în volum, măsurat în stare uscată;

(c) pentru ardere în rafinării, dacă valoarea medie lunară a emisiilor de dioxid de sulf din toate instalațiile din rafinărie (se exclud instalațiile de ardere care se încadrează în domeniul de aplicare de la litera (a)), indiferent de tipul de combustibil sau de combinație de combustibili folosită, se încadrează în valoarea limită care urmează să fie stabilită de către fiecare stat membru, care nu trebuie să depășească 1 700 mg/Nm³.

(ii) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că toate instalațiile de ardere care utilizează păcură cu o concentrație de sulf mai mare decât cea menționată la alineatul (1) nu funcționează fără permis emis de autoritatea competentă în care se precizează valorile limită pentru emisie.

(4) Dispozițiile alineatului (3) se reexaminează și, dacă este cazul, se revizuiesc în vederea viitoarelor revizuiți ale Directivei 88/609/CEE.

(5) Dacă un stat membru recurge la posibilitățile menționate la alineatul (2), trebuie să informeze Comisia și publicul cu privire la aceasta cu cel puțin 12 luni în avans. Comisia trebuie să primească suficiente informații pentru a putea evalua respectarea criteriilor menționate la alineatul (2). Comisia informează în acest sens celelalte statele membre.

În termen de șase luni de la data primirii informațiilor de la statul membru Comisia examinează măsurile preconizate și, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 9, ia o decizie pe care o comunică statelor membre. Această decizie se reexaminează la fiecare opt ani pe baza informațiilor primite de Comisie de la statele membre respective, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 9.

Articolul 4

Conținutul maxim de sulf din benzină

(1) Statele membre trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că benzina, inclusiv benzina folosită în marină, nu este folosită pe teritoriul lor începând cu:

— iulie 2000, în cazul în care conținutul de sulf depășește 0,20 % în masă,

— 1 ianuarie 2008, în cazul în care conținutul de sulf depășește 0,10 % în masă.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), Spania, pentru Insulele Canare, Franța, pentru Departamentele Franceze de peste mare, Grecia, pentru întreg teritoriul sau pentru părți ale teritoriului său, și Portugalia, pentru Arhipelagurile Madeira și Azore, pot autoriza utilizarea benzinei folosită în marină cu un conținut de sulf care depășește valorile limită stabilite la alineatul (1).

⁽¹⁾ JO L 229, 30.8.1980, p. 30. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

(3) Sub rezerva respectării standardelor calității aerului pentru dioxidul de sulf prevăzute în Directiva 80/779/CEE sau în legislația comunitară care abrogă și înlocuiește standardele respective și alte dispoziții comunitare relevante și a menținerii emisiilor la un nivel care să nu contribuie la depășirea cantităților critice în statele membre, un stat membru poate autoriza folosirea de benzină cu un conținut de sulf între 0,10 și 0,20 % în masă, pe întreg teritoriul statului membru sau pe o parte a teritoriului respectiv. Această autorizare se aplică numai dacă emisiile dintr-un stat membru nu contribuie la depășirea cantităților critice în oricare alt stat membru și este valabilă numai până la 1 ianuarie 2013.

(4) Dacă un stat membru recurge la posibilitățile menționate la alineatul (3), trebuie să informeze Comisia și opinia publică cu privire la aceasta cu cel puțin 12 luni în avans. Comisia trebuie să primească suficiente informații pentru a putea evalua respectarea criteriilor menționate la alineatul (3). Comisia informează statele membre în această privință.

În următoarele șase luni de la data primirii informațiilor de la statul membru Comisia examinează măsurile preconizate și, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 9, ia o decizie pe care o comunică statelor membre.

Articolul 5

Modificarea aprovizionării cu combustibili

Dacă, din cauza unei modificări neprevăzute în aprovizionarea cu țiței, produse din petrol sau alte hidrocarburi, un stat membru întâmpină dificultăți în aplicarea valorilor limită privind conținutul maxim de sulf menționat la articolele 3 și 4, statul membru respectiv informează Comisia cu privire la aceasta. Comisia poate autoriza o valoare limită mai mare care să poată fi folosită pe teritoriul statului membru respectiv pentru o perioadă maximă de 6 luni; Comisia notifică statele membre și Consiliul cu privire la decizia luată. Oricare stat membru poate înainta decizia respectivă Consiliului în termen de o lună. Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate lua o altă decizie în termen de două luni.

Articolul 6

Eșantionarea și analiza

(1) Statele membre trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a verifica prin eșantionare respectarea criteriilor de la articolele 3 și 4, privind conținutul de sulf din combustibili. Eșantionarea începe în termen de șase luni de la data la care intră în vigoare valoarea limită relevantă pentru conținutul maxim de sulf din combustibili.

Eșantionarea se efectuează cu regularitate și prin metode care să garanteze că eșantioanele sunt reprezentative pentru combustibilul examinat.

(2) Metoda de referință adoptată pentru determinarea conținutului de sulf este definită astfel:

- (a) metoda ISO 8754 (1992) și PrEN ISO 14596 pentru păcură și pentru benzina folosită în marină;
- (b) metoda EN 24260 (1987), ISO 8754 (1992) și PrEN ISO 14596 pentru benzină.

În cazuri discutabile se aplică metoda PrEN ISO 14596. Interpretarea statistică a verificării conținutului de sulf din benzina utilizată se efectuează în conformitate cu norma ISO 4259 (1992).

Articolul 7

Raportarea și reexaminarea

(1) Pe baza rezultatelor eșantionării și analizelor efectuate în conformitate cu articolul 6, statele membre înaintează Comisiei, până la 30 iunie a fiecărui an, un raport scurt privind conținutul de sulf din combustibilii lichizi care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentei directive și care sunt utilizați pe teritoriul lor pe parcursul anului calendaristic anterior. Acest raport trebuie să cuprindă un rezumat al derogărilor acordate în temeiul articolului 3 alineatul (3).

(2) Pe baza, *inter alia*, a rapoartelor anuale înaintate în conformitate cu alineatul (1) și a tendințelor observate privind calitatea aerului și acidificarea, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport până la 31 decembrie 2006. Comisia poate înainta, împreună cu raportul respectiv, propunerile proprii de rapoarte care urmăresc revizuirea prezentei directive, în special valorile limită stabilite pentru fiecare categorie de combustibili și excepțiile și derogările prevăzute la articolul 3 alineatele (2) și (3) și la articolul 4 alineatele (2) și (3).

(3) omisia examinează măsurile care pot fi luate în vederea reducerii contribuției la acidificare a arderii combustibililor folosiți în marină, alții decât cei prevăzuți la articolul 2 alineatul (3) și, dacă este cazul, prezintă o propunere până la sfârșitul anului 2000.

Articolul 8

Modificări aduse Directivei 93/12/CEE

(1) Directiva 93/12/CEE se modifică după cum urmează:

- (a) la articolul 1 se elimină alineatul (1) litera (a) și alineatul (2);

(b) la articolul 2 se elimină primul paragraf al alineatului (2) și alineatul (3);

(c) articolele 3 și 4 se elimină.

(2) Alineatul (1) se aplică începând de la 1 iulie 2000.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele dispozițiilor de drept intern adoptate în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 9

Comitet consultativ

Comisia este sprijinită de un comitet consultativ compus din reprezentanți ai statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei.

Reprezentantul Comisiei înaintează comitetului un proiect cu măsurile ce trebuie adoptate. Comitetul își dă avizul cu privire la acest proiect în termenul pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența subiectului în cauză, dacă este necesar prin votare.

Avizul este consemnat în procesul verbal; în afară de aceasta, fiecare stat membru are dreptul să solicite ca poziția sa să fie consemnată în procesul verbal.

Comisia ține seama în cea mai mare măsură de avizul emis de comitet. Aceasta informează comitetul de modul în care ține seama de acest aviz.

Articolul 10

Transpunerea

Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 iulie 2000. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 11

Sancțiuni

Statele membre stabilesc sancțiunile care se aplică pentru încălcarea dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive. Sancțiunile stabilite trebuie să fie eficiente, proporționale și cu caracter descurajator.

Articolul 12

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 13

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 26 aprilie 1999.

Pentru Consiliu

Președintele

J. FISCHER